

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р 194/2024
11.09.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у предмету извршног повериоца Републике Србије – Виши суд у Београду, чији је законски заступник Државно правобранилаштво из Београда, против извршног дужника АА из ..., ради принудног извршења, одлучујући о захтеву Вишег суда у Београду за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овом предмету, у седници одржаној дана 11.09.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ захтев Вишег суда у Београду за делегацију надлежности у предмету тога суда Р 377/24.

Образложење

Виши суд у Београду је актом Р 377/24 од 17.07.2024. године, поднео захтев Врховном суду да се за поступање у овом предмету одреди други стварно надлежни суд, наводећи као разлог да је извршни поверилац у овој парници Република Србија – Виши суд у Београду.

Одлучујући о захтеву за одређивање другог стварно надлежног суда на основу члана 62. став 1. у вези са чланом 22. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11 са изменама и допунама) у вези са чланом 32. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ број 10/23), Врховни суд је одлучио као у изреци.

Чланом 62. став 1. ЗПП прописано је да надлежни суд првог степена сам или на предлог странке може поднети захтев највишем суду одређене врсте да одлучи да у поједином предмету поступа други стварно надлежни суд ако је очигледно да ће тако лакше да се спроведе поступак или ако за то постоје други оправдани разлози.

Чланом 32. став 2. Закона о уређењу судова прописано је да Врховни суд одлучује о сукобу надлежности између судова ако за одлучивање није надлежан други суд, као и о преношењу надлежности ако постоје законом прописани разлози.

Имајући у виду наведене законске одредбе, као и наводе из захтева за делегацију надлежности, Врховни суд је оценио да нису испуњени услови прописани чланом 62. став 1. ЗПП за делегацију другог стварно надлежног суда, јер аргументација

изнета у захтеву не указује на то да би се пред другим судом поступак лакше спровео нити постоје други оправдани разлози за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овом предмету имајући у виду да Виши суд у Београду не одлучује о жалби, као ванредном правном леку изјављеном против мериторне одлуке већ је у конкретном случају сходно члану 22. став 1. ЗПП надлежан за решавање сукоба надлежности између Трећег и Првог основног суда у Београду.

Из наведених разлога, Врховни суд је одлучио као у изреци овог решења.

**Председник већа - судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић